

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Cornelii Cvrtili Cæsarei Consiliarij et Historiographi
Ordinis Eremitarum S. Avgvstini S. Nicolavs Tolentinvs
alijque aliquot eiusdem Ordinis Beati**

Curtius, Cornelius

Antuerpiæ

11. Mulieri infœcundæ prolem dat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37243

ce adit soror, & fratrem enixè com-
mendat : sacrum deinde ejus pa-
nē cum cibario quotidie ei in me-
sā proponit. Et ecce, quem totæ An-
ticyræ purgare non potuissent, pe-
niculus hic, anno vixdum exacto
ad pristinam & firmam mentis san-
tatem reduxit.

IO.
Partu-
rientem
adjuvat.

In eadem urbe, & S. Angeli pa-
rœciâ *Gratiosa* laborabat in difficili
partu, & jam prope vitæ ultimū
discrimen erat. Panem hunc pro
ore sumit, & prolem statim incol-
mem læta mater enititur.

Redambulandum nunc ad S. Vi-
talem, ut partumeiam ex infœcun-
dâ redditam mulierem admiremur
nisi tibi defatigato fortasse, pro
more Veneto libeat potius scapulis
per liquidas plateas, quàm pedibus
per strata viarum gradi. Hic, dico
mulier fuit, quæ in sociali thalamo
sed sterili illo multos annos jacue-
rat; percupida autem liberorum
Divo se NICOLAO quàm potius
studiosissimè commendavit, pro-
misitque filio, si exaudiatur, Sancti
nomen imponere. Dixit, & pro-

II.
Mulier
infœcun-
dæ pro-
lem dat.

steri-

sterilitatis antidoto, panem sacra-
tum sumpsit. Nondum quatuor &
decem dies abierant, cum mulier
foetu gravida, filium deinde edidit,
quem ex voto NICOLAVM nuncu-
pavit.

Neque silentio involvendum
est, quod maximè apud omnes sacri-
panis pretium auxit, verè miran-
dum miraculum. Die, quem suo
NICOLAO festum Augustiniani ce-
lebrant, Florentiæ venerabunda
quædam mulier multo se manè ad

ædem proripuerat relictis domi in-
grabatulo duobus filiis. Eorum al-
ter infans non repertâ matre plora-
re altum, & ejulatû tecta complere:

alter cui ætas judicii aliquod sed-
tenue, & adhuc obscurum lumen
dederat, fraterculum suum placare,
& quo maternæ absentiaæ tædium
falleret, clavum in manus tradere.

Hic verò, uti fieri amat, eum ori-
indere, & in fauces dimittere. Fer-
ro isto obice parvulum guttur ob-
fessum, doloris lacrimas infanti ex-
pressit; vocem non poterat, cujus
viam occluserat. Redit interea à
rem-

12.

Puero pè-
nè suffo-
cato cla-
vum è
fauce eri-
pit.

12.
Pueri pè-
nè suffo-
cato cla-
vum è
fauce eri-
pit.

211
30 c

